

Tronfjellposten

Oktober 2014 * Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet * Nr. 1-2-3-4 Årg. 17

Tron sett fra fylkesveien mot Tynset like etter Alvdal sentrum, 14.06.2014. Foto: BP.

Utsiktene for Fredsuniversitetet på Tron

Tronfjellposten utkommer med dette som en samlet utgave for hele året: Nr. 1, 2, 3 og 4 for 2014. Dette skjer fordi det gjennom hele året har hersket en viss “unntakstilstand” ved Shantibu, noe som har gjort det nødvendig med forskjellige forandringer.

I denne utgaven av Tronfjellposten skal vi, foruten å se på nåværende status i arbeidet for Tronfjell Fredsuniversitet, også se nærmere på utsiktene for arbeidet ved Shantibu generelt - i alle dets aspekter, samt linjer for arbeidet med fred ute i verden.

ORD TIL ETTERTANKE

Av Bjørn Pettersen

Samvittighetens lys

Den egenskapen som virkelig gjør oss til mennesker, til forskjell fra dyrene, som ikke har utviklet åndelige egenskaper, er vår samvittighet. Hos dyrene, i deres liv og vekst, ser vi at det bare er instinkter og intelligens som virker. Men hos mennesket er ikke dette nok. Vi krever i tillegg at utfoldelsen av liv og vekst fullendes, og det som bevirker denne manifestasjonen av fullendelse, er vår samvittighet. Samvittigheten er den grunnleggende evnen i livet og den største fornyende kraften i våre liv. Den er selve hjertet i den menneskelige intelligens. Uten en aktiv samvittighet er det ingen egentlig menneskelig eller human utvikling. Eller sagt med andre ord: Det er ingen medmenneskelighet!

Grunnen til at det er forskjell på folks samvittighet, er at den er våken hos noen og sovende hos andre. Hos opplyste og edle mennesker er samvittigheten alltid veldig aktiv, mens den bare ligger latent hos egoistiske personer som alltid bare tenker egen nytte. Hensyntagen, omtanke, medfølelse og forståelse er alltid positivt til stede hos personer med en våknende samvittighet. Og når den er fullt våken, åpenbarer den seg som kjærlighet og medlidenhet for alle, indre renhet, selvdisiplin, ærlig foretaksomhet, søken etter sannhet, tilfredshet, måteholdenhet, enkelhet og hengivelse til Gud. Utøvelsen av disse dydene leder sjelen til lykke, mens forsømmelsen av dem bringer den til elendighet. Det er basis for disse aktivitetene som i Østen kalles dharma, og som det ikke finnes noe tilsvarende ord for i noen av Vestens språk. Her oversettes 'dharma' vanligvis med 'religion' eller 'rettferdighet', men dharma er det prinsippet eller den egenskapen ved livet som påskynder dets utvikling, får det til å utmerke seg og å manifestere seg som livskunst. Dharma løfter alt opp og bringer livet til fullkommenhet. Og selve drivkraften i dette er vår våkne og aktive samvittighet.

"En god samvittighet er den beste guddom", sier et engelsk ordtak. Det er godt mulig at sanskritordet 'samvid' ligger nær roten til vårt gammelnorske, og dagens nynorske, 'samvit', for dette ordet har ingen klar etymologi i våre ordbøker. Bokmålsformen 'samvittighet', er et lånord fra det middelnederlandsk 'samwitticheit'. Sanskritordet 'samvid' er sammensatt av 'sam' (samme, sammen, med) og 'vid' (viten, å vite), og står for ('samviten') 'bevissthet', 'erkjennelse', 'forståelse', 'forstand' – betydninger som også går igjen for samvittighet i alle dets nært beslektede former i flesteparten av de europeiske språkene (gresk: 'syneidesis'; latin: 'conscientia'; fransk og engelsk: 'conscience'; tysk: 'gewissen'; hollandsk: 'geweten'; bulgarsk: 'ssewesst'). I filosofisk forstand representerer samvid vår ikke-personlige bevissthet som ligger bakenfor vår erfarende bevissthet. Sagt med andre ord er vårt årvåkne, iakttagende selv det som kalles samvid. Uansett er samvid og samvittighet nært beslektede kvaliteter, og der hvor den ene bare er passivt observerende, er den andre i full aktivitet – akkurat slik som livet selv i forhold til livets kilde. Samvid er samvittighetens lys!

Den gode mor

"Hvis moren er god, er allting godt", pleide min gode venn Paramananda å si. Og min egen gode mor sa ofte at "hvis du ønsker snille barn, forteller du dem at de er snille, men hvis du forteller dem at de er slemme, er det slemme barn du vil få."

Kvinnen er menneskehetens store kulturbærer. Visdom, kunst og vitenskap har alltid ned gjennom historien vært personifisert som kvinner. I antikkens Hellas var Athene visdommens gudinne, og all kunst og vitenskap (sang, musikk, diktning, teater, dans, historie, astronomi, osv.) ble styrt av de ni museene som alle var kvinneskikkelser. I Romerriket var visdommen personifisert som Minerva, og i Østen er hun fremdeles i dag kjent og tilbedt som Saraswati blant hinduene, og som Prajnaparamita blant nord-buddhistene, for bare å nevne noen kjente eksempler. I hinduenes Rig Veda, som er det eldste kjente dokument skrevet på et indoeuropeisk språk, er det første diktet skrevet av en selvrealisert kvinne ved navn Vak, datteren til rishi (seeren og vismannen) Amvrin. Dette diktet - "Selv-Gudommelig" - er ansett som det eldste i verden, og ordet 'vak' har for all ettertid stått for selve den menneskelige lydytringen i seg selv, i betydningen stemme (jf. latin 'vox', og engelsk 'vocal', 'voice'). Kvinnen Vak hadde oppnådd moderlighet eller morsverdighet (maternitet), som er den høyeste oppnåelige tilstand i denne verden.

"Moderligheten må bli akseptert som skaperinnen – som symbolet for universets skjød – og ikke som et objekt for nytelse", sa min venn Paramananda. "Man må avstå fra å ydmyke, vanære eller mishandle kvinner, for bare de kan frelse menneskeslekten. Den ideelle mors rolle og begavelser er viktigere enn lærene til hundre lærde menn. Moderlig selvoppofrelse overkommer alle grenser i å bygge opp et individs karakter. Ideelle personligheter og edle karakterer fødes i de samfunn hvor kvinner er utdannet, intelligente og ekte. Kvinners utdanning og fremgang vil lede til mer fremgang i samfunnslivet, og fred og harmoni vil råde i verden. Fremtidens liv for menneskesamfunnet avhenger av det grunnlaget moderligheten får" (Swami Paramananda).

Kvinnen er virkelig Skaperen i miniatyr – hun former og påvirker oss fra aller første stund. Da vi var i vår mors liv, tok hun seg av oss på alle mulige måter – vi fikk all den kjærlige omsorg vi trengte med trygghet, mat og beskyttelse, og vi behøvde ikke å bekymre oss for noe som helst. Den maten hun spiste, spiste også vi, og de ytre omgivelser, hendelser og inntrykk hun fikk, fikk også vi. Og etter at vi ble født ut i denne verden, fikk vi søt, varm melk fra hennes egne bryster – ren, flytende kjærlighet! Det er ingen som kan påvirke barnets evne til å forstå og å elske bedre enn moren, og det er ingen som har større mulighet til å få mannen bort fra krig og ødeleggelse enn kvinnen!

Status i arbeidet for Fredsuniversitetet

Sykdom og redusert aktivitet

Under siste del av det fire måneder lange oppholdet i India sist vinter, ble dessverre TriptiMa alvorlig syk med sykehusinnleggelse og komplikasjoner. Ikke uten vanskeligheter ble hun fraktet hjem på vanlig måte med rute-fly den 19. mars, ti dager senere enn opprinnelig planlagt. På grunn av helsetilstanden var hun deretter pleiepasient helt fram til ut i juli. Dette forårsaket at vi ble nødt til å avvikle **Fredsuniversitetets kontor på Steia** (Alvdal sentrum), fordi TriptiMa ikke lenger kunne foreta yoga-undervisning i lokalene der, som delvis betalte leieomkostningene for kontoret. Det forårsaket også at vi ikke kunne motta gjester på Shantibu i samme omfang som tidligere, slik at våre normale aktiviteter ble betydelig reduserte.

Ved siden av dette har også Bjørn vært plaget av mindre helseproblemer gjennom nesten hele året. På grunn av disse helseproblemene hos både TriptiMa og Bjørn, har altså arbeidet for Fredsuniversitetet gjennom hele året gått litt på sparebluss.

Kent Gjørn

Heldigvis har Kent Gjørn Skaug Kristiansen (28 år) fra Moss, bodd fast på Shantibu siden han kom for første gang midt i juli. Kent Gjørn har ønsket veiledning for for å få orden på seg selv og sitt liv. Det får han nå, samtidig som Shantibu får en svært tiltrengt hjelpende hånd i det praktiske dagliglivet. Begge parter kan derfor gjensidig hjelpe hverandre!

Kent Gjørn i stua på Shantibu, 31.08.2014. Foto: BP.

Shantibu, 07.07.2011. Foto: BP.

“Shantibus Venner”

På grunn av at arbeidet ved Shantibu nå står overfor større økonomiske utfordringer, og at mange ser verdien i at det unike kulturelle arbeidet der fortsetter også inn i framtiden, har et knippe av de “eldre” og de “nyere” vennene av stedet gått sammen og tatt initiativ til å danne en forening - “Shantibus Venner” - for å sikre kontinuiteten i arbeidet fremover.

For å friske opp hukommelsen litt kan vi oppsummere følgende om **Shantibu**:

Eiendommen “Shantibu” i Alvdal eies av **Swami Sri Ananda Acharya Stiftelse** (opprettet av Einar Beer i 1975), som ivaretar arven etter den indiske filosofen Sri Ananda Acharya, som levde på Tronfjell fra 1917 til 1945. Den er i dag også sete for **Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet** (opprettet i 1993) og **Tronfjell Fredsuniversitet Eiendom AS** (opprettet i 2010), som begge driver prosjektet for opprettelsen av Tronfjell Fredsuniversitet. Shantibu drives av, og er samtidig bopel for, Bjørn Petersen (siden 1978) og Tripti Chatterjee (siden 1990), som begge har dedikert sitt liv til arbeidet.

Shantibu forvalter den unike arven etter Sri Ananda (og Einar Beer), og den unike arven etter Swami Paramananda i Norge. Sistnevnte bodde på Shantibu et helt år i 1989-90, og i flere måneder i 1993, 1995 og 1998. Samt også den universelle ideen om Fredsuniversitetet.

Shantibu fungerer i dag som et senter for sannhetssøkere fra alle kanter av verden, som kommer for samtaler, samvær, inspirasjon, meditasjon og retreat.

www.shantibu.no

Status i arbeidet for Fredsuniversitetet (forts.)

Professor emeritus Knud Larsen på Moan i Alvdal med utsikt til Tron for fotografering, 24.06.2013. Foto: BP.

Tronsvangen Seter

Det er ingen hemmelighet at vi lenge har ønsket å erverve Tronsvangen Seter på Tronsvangen i Alvdal, selv om vi hele tiden har holdt en lav profil om dette. Det gamle, tradisjonsrike seterhotellet ligger bare noen få steinkast og ca. 100 høydemeter fra Shantibu. Vi har tenkt at det ville være et bra sted for oss å starte småskala-kurs og aktiviteter som forberedelse for aktivitetene i Fredsuniversitetet oppe på Flattron. Dessuten har etterhvert trafikken til Shantibu blitt såpass stor at det har blitt behov for et større sted å ta imot alle besøkende.

Siden Tronsvangen Seter ble lagt ut offentlig for salg i fjor, har Knud Larsen lagt inn bud som privatperson, med intensjon om at Fredsuniversitetet etter hvert skal overta det. Et eget driftsselskap vil i så fall bli opprettet. Det har vært flere interessenter inne i bildet, bl.a. Norsk Folkehjelp som ønsket å bruke det til asylmottak, men alle har etter hvert trukket seg ut. Siden hotellet "selges som det står", har vi brukt mye tid på å finne alle skjulte feil og mangler, for å få oversikten over de faktiske kostnadene ved en eiendomsovertagelse.

Så langt har vi bl.a. avdekket og kostnadsberegnet mangler ved kloakkanlegget og brannvernutstyret, som begge hver for seg representerer betydelige kostnader. Ingen av disse manglene har vært nevnt i prospektet, og det har heller ikke vært noe hjelp å få verken fra eier eller fra megler om disse forholdene. Det har derfor gått med betydelig tid på å finne ut av dette, inklusiv flere møter og mye korrespondanse med representanter for kommunen og andre impliserte. Det aller siste nå er at vi prøver å finne ut av en mulig grensetvist som er blitt nevnt i et av de nyeste salgsdokumentene. Det er umulig å gi et nytt, konkret bud nå uten at dette først er blitt avklart.

Vi har hele tiden vært, og er fortsatt, den eneste seriøse interessenten til Tronsvangen Seter. Avdekkingen av manglene ved hotellet har vist at vi bør påregne ca. 2 millioner kroner ekstra i tillegg til salgsprisen. Det er derfor viktig at salgssummen blir riktig. Foreløpig er alle konkrete bud fra Knuds side blitt avvist av eieren. Men i løpet av den tiden hotellet har vært ute til offentlig salg, har salgsprisen nesten blitt halvert! Knud har derfor godt håp om at han til slutt skal kunne få det til den prisen han ønsker å gi for det.

Tronsvangen Seter ligger nederst på Tronsvangen under det mektige og frittstående Tronfjellet (1666 moh), ca. 4 km fra Alvdal sentrum, med praktfull utsikt over dalen under, Alvdal Vestfjell og Rondane. Det er omgitt av et flott turterreng både sommer og vinter, med et nett av oppkjørte skiløyper om vinteren, og oppmerkede kulturstier om sommeren.

Tronsvangen Seter, gnr. 43, bnr. 1 i Alvdal kommune, er en selveiertomt regulert til næringsvirksomhet, og har et areal på 9088 kvm. Bygningen ("Hotellet") er fra omkring år 1900 med påbygging i murstein fra 1964, og har et totalt bruksareal på 1 333 kvm (bruttoareal: 1 424 kvm) fordelt på tre etasjer + kjeller. Det er Norges eneste seterhotell med røtter tilbake til 1800-tallet.

Alle tre fotos er tatt 09.06.2014 av BP.

Status i arbeidet for Fredsuniversitetet (forts.)

Donorer

Etter at reguleringsplanen ble godkjent i 2012 har vi i noen grad arbeidet med å finne mulige donorer til byggeprosjektet, og enkelte privatpersoner har vært kontaktet, både i Norge og i utlandet. Dette pågår fremdeles, men har foreløpig ikke ført fram til noe konkret.

Kontoret

Den bebudete nasjonale innsamlingsaksjonen har ikke kunne iverksettes pga. at kontoret på Steia måtte avsluttes, og fordi vår kontorist likevel ikke hadde mulighet til å engasjere seg i den grad vi hadde håpet. Vi tenker nå at kontoret med alle planlagte funksjoner, inklusiv innsamlingsaksjonen, kan fortsette hvis det blir kjøp av Tronsvangen Seter. Denne delen av arbeidet er derfor foreløpig satt på vent.

Byggetomt på Flattron

Selv om vår private reguleringsplan for Tronfjell Fredsuniversitet er offentlig godkjent og Alvdal kommune har regulert området på Flattron ene og alene til vårt formål i sin kommuneplan, er det viktig å være klar over at det

gjenstår å få kjøpt byggetomten. Problemet er at det faktisk ikke er avgjort *hvem* det er som nå eier denne tomten, men det er antatt at det er de to sameiene Nysetra og Tronsvangen Setersameie som sammen eier Flattron. Dette må avgjøres rettslig først, og bare ett eller flere medlemmer av disse sameiene kan begjære en slik sak ved jordskifteretten - det er ikke mulig for noen av oss å begjære en slik sak.

Situasjonen de siste årene er at det har vært indre eieendomstvister i Tronsvangen Setersameie, slik at det ikke har vært mulig å fremme vår sak ennå.

Først etter at det er avgjort hvem de rettmessige eierne er til Flattron, kan vi sende en forespørsel om kjøp av tomt for bygging, og forhandlinger om pris kan komme i gang. En slik jordskiftesak kan imidlertid ta flere år, og eierne kan finne på å forlange en unaturlig høy pris. Her har imidlertid kommunen mulighet til å gripe inn og ekspropriere området i offentlig interesse.

Vår reguleringsplan er gyldig i 5 år fram til mai 2017. Denne perioden kan deretter forlenges 2 år ved søknad. Det betyr at vi må starte byggeprosjektet senest innen mai 2019. Foreløpig har vi satt som mål at Tronfjell Fredsuniversitet må være oppe og gå i 2022.

Tron sett fra Grimshaugen ved Aukrustsenteret, 06.08.2014. Foto: BP.

Tron sett gjennom Solan Gundersens bilderamme ved Aukrustsenteret, 06.08.2014. Foto: BP.

Fredsarbeid ute i verden

Det er mange veier til fred, og det er mange menneskelige og sosiale fronter som må bearbeides for å skape humane og harmoniske menneskesamfunn i verden. Tradisjonelt har det vært lagt mye vekt på såkalt "freds- og konfliktforskning", demokratisering, forbrødring, nedrustning og andre tiltak på politisk og organisatorisk plan. Dette arbeidet har stort sett vært virkningsorientert og ikke årsaksorientert - kollektivt fokusert og ikke individfokusert. Og derfor varierer effekten med de sosiale og politiske faktorene ellers. Som alltid er det menneskelig grådighet og økonomiske faktorer som avgjør graden av konflikt og krigshandlinger.

Dyrevelferd

Det er to aspekter ved arbeidet for fred i verden som aldri blir nevnt i forbindelse med fred, men som er helt avgjørende for om vi kan leve i fredelig sameksistens i fremtiden. Det første aspektet gjelder vårt forhold til dyrene. Så lenge dyrene behandles som følelsesløse fabrikkvarer i landbruket, sportjakt for fornøynsens skyld brer om seg i friluftslivet, og bruk og gjenbruk av forsøksdyr i forskningen og vitenskapens navn, er godtatt og anerkjent menneskelig holdning og praksis, kan vi bare se bort fra muligheten for fred i verden. Vårt forhold til våre eldre brødre og søstre dyrene, er avgjørende for vårt forhold til våre medmennesker.

Feminisme versus Morsverdighet

Det andre aspektet gjelder vårt kvinnesyn - ikke minst kvinnesyn på seg selv! Vi har nå i den vestlige verden opplevd flere tiår med aktive kvinner for feminisme. Dette arbeidet har i hovedsak gått ut på å få like rettigheter som mannen i et ellers mannsdominert samfunn - noe som fremdeles pågår for å oppnå lik lønn for likt arbeid. Alt dette er selvfølgelig nødvendig og bra, men mye av tankesett og holdninger har vært og er fremdeles fullstendig misforstått. Dette har gitt seg utslag i at kvinnene på død og liv synes å ønske å være som mannen, kopiere ham eller overta hans rolle i samfunnet. Mye av dette kan fremstå som mannsfientlig, men er i virkeligheten rent ut kvinnefientlig. Kvinnesyns feminisme er i stor grad selvdestruktiv, og de fornekte sitt eget kjønns natur. Istedenfor å promotere kjønnsnøytralitet og endog kjønnsløshet, burde de heller oppdage sitt eget kjønns latente og enorme muligheter.

Hvorfor har kvinnen aldri forstått at mannen for alltid bare vil være hennes sønn? - At hun kan forme ham akkurat slik hun ønsker at han skal være? Og hvorfor tenker hun aldri på at mannen er slik han er nettopp fordi hun ikke har vært sine muligheter og sitt ansvar bevisst? Det unike med kvinnen er nettopp det at det er hun alene - og aldri i all evighet mannen - som føder barn, både gutter og jenter! Det er nettopp det som er kvinnens essensielle natur og samtidig hennes enorme fordel. For bare kvinnen kan være mor og ha iboende morskjærighet for barnet. Og som menneske kan denne iboende morskjærigheten utvikles til fullkommenhet.

Vi ser hos dyr, fugler og endog enkelte fiskearter at hunnene har sterke morsinstinkter, og ofte kan trosse dødlige farer for å beskytte sine barn. Et krypdyr som krokodillen, som for oss mennesker helst fremstår som en grotesk drapsmaskin og som nesten ikke har hjerne, viser stor ømhet og det sterkeste morsinstinkt for sine mange barn. Så hvorfor skulle ikke vi mennesker storlig overgå disse dyrene ved å bevisstgjøre instinktene?

Det er slett ikke nødvendig å sette barn fysisk til verden for å utvikle moderligheten, for den er noe som kan utvikles i alle typer relasjoner, både til mennesker, dyr og vekster i miljøet rundt oss. Ja, til alt manifestert liv. Dette trenger vi og bare det kan redde menneskeheten!

Ny storkonflikt

Det ventes en ny storkonflikt i verden - som har vært forutsagt for få år tilbake og som ventes å komme snart. Den aggresjonen som nylig er satt igang av ekstremister i Midt-Østen, kan i verste fall være begynnelsen til en storkonflikt som vil utløse en 3. Verdenskrig. Alt tyder på at det som nå er satt igang bare vil eskalere, og dette foregår nettopp i det mest sensitive og eksplosive området i hele verden, og som allerede indirekte involverer alle stormaktene.

Denne konflikten kan komme til å utkrystallisere seg i to store blokker mot hverandre: Hele den muslimske verden sammen med den mongolske verden på den ene siden, mot Vesten sammen med Russland på den andre siden. Først etter at denne fatale krigen, som sannsynligvis vil se enkelte isolerte atomeksplosjoner, har utspilt seg, vil det være håp for en verdensregjering med medmenneskelighet og åndelig bevisste mennesker i styrende posisjoner, og menneskeheten vil kunne få en ny giv.

UTTARA-KURUENE

Sri Anand Acharya skriver i en av sine bøker om det forhistoriske landet og folket Uttara-Kuru - som er vår tids Skandinavia

Skandinavia ligger trolig innenfor sonen til Harivarsha hos de gamle Hindu-geografene, med Uttara-Kuruenes land som sitt nordligste ytterpunkt (Uttara = nord). Uttara-Kuruene var kjent for forfatteren av Ramayana. Jf. 'På det stedet lever Uttara-Kuruene og Kuruvarsha er hjemstedet til dem som er mestere i dydig arbeid'. Det er svært trolig at Polarsirkelen dannet den ytterste nordgrensen til Kuruvarsha, for det er sagt i Ramayana at 'Ingen kan dra mot nord lenger enn til Uttara-Kuruene; ikke en gang ikke-menneskelige vesener, og fjellkjeden kalt Somagiri (det gamle navnet for Finland var Suomi eller Soumenmaa) finner selv gudene vanskelig å krysse'. Og igjen: 'Bortenfor Uttara-Kuruenes land ligger havet, og Uttara-Kuruvarsha grenser i nord til en fjellkjede som kalles Somagiri, lysende som skinnende gull'. Havet som her omtales er Nordishavet, og Somagiri refererer til kjeden av høye fjell som danner barrieren mellom land og sjø.

Aitareya Brāhmana sier at de nasjonene som okkuperer dette nordiske landet, kjent som Uttara-Kuruene og Uttara-Madraene, er hengivne til Vairājyaya ('strålende overherredømme'), og andre nasjoner tiltaler dem som 'de ærverdige'. Vishnu Purāna gir et vidunderlig bilde av Uttara-Kuruene; 'Det fines ikke noen slike ulikheter som overbringes gjennom ordene 'høyere', 'lavere' og 'mid-dels' blant Uttara-Kuruenes folk'. Og igjen: 'De er et folk av sunne menn og kvinner, fri fra all slags elendighet, og deres land er full av naturlige kilder'.

At Uttara-Kuruene var et heltemodig folk i oldtiden fremgår fra avsnitt i Mahābharāta. Arjuna, Indias prins, ble på et av sine erobringstokt advart av Uttara-Kuruene om ikke å invadere deres land. "O Prithas sønn, du kan ikke overvinne vår by. Trekk deg tilbake, du heldige mann, for vårt land er uovervinnelig. Han må være udødelig som streber etter å forgripe seg på vår by. Det er ingen ting her som du ville ønske å ta med deg. Her bor Uttara-Kuruene som ingen bryr seg om å overvinne, og selv om du lykkes med å innta vårt land vil du ingenting se. Vi er veldig tilfredse med deg. Det er ingen grunn til strid – vi er helt rede til å oppfylle dine ønsker." Prins Arjuna svarte smilende: "Jeg ønsker å etablere overherredømmet til min bror, den rettferdige keiser Yudhishthira, men hvis disse landområdene ikke må krenkes av utenlandske erobrere, betal da i det minste en formell skatt til min bror".

Da de hørte dette ble Kuruene storlig fornøyde og ga ham gaver av vevde tekstiler, dyrebare smykker, broderier og sjeldne skinn. (Kapittel XXVII i Sabha Parva). Det er bemerkelsesverdig at tilnavnet 'Mleccha' (barbar) og 'Dasyu' (røver), som foraktelig ble brukt på andre raser erobret av Arjuna, aldri ble gitt til Uttara-Kuruene.

Fra disse og andre hentydninger i de gamle Sanskritskriftene synes det tydelig at Skandinavia i forhistorisk tid var befolket av et høyt begavet folk som utviklet en stor sivilisasjon og kultur. Det er et bemerkelsesverdig avsnitt i Mahābhārata som viser at de var store ingeniører og allmenne vitenskapsmenn. Dette avsnittet sammenlikner byene til Uttara-Kuruene med Amarāvati, den himmelske byen til Indra, Paradisets herre. At de var et veldig ærlig folk er tydelig fra tilnavnet punyām (= hellig) slik det er anvendt i sitatet: 'uttaram va kurum punyām' (de hellige nordlige Kuruene').

Rāmāyana snakker om Uttara-Kuruene som glade og som liker å gi gaver. Kvinnenes selvstendighet er i særdeleshet bemerket av Vyāsa. Det var kommunikasjon mellom Hinduene og Uttara-Kuruene selv under den buddhistiske perioden, for Mahāyāna-alkymisten Nāgārjuna, som levde enten i det første århundre i den kristne æra, eller i det forutgående århundre, besøkte deres land. Uttara-Kuruenes sivilisasjon, som er referert i eldgamle sanskrit-arbeider, må i det minste ha eksistert for flere tusen år siden, men slike tidfestinger er selvfølgelig rent hypotetiske.

(Det interessant å nevne at mange norske navn på steder, elver, fjell og daler, osv. er ren sanskrit, f.eks. 'Jotun', 'jette' (i sammensetning) = kjempe, Skt. yatu; Dovre, Skt. dava; Rondane, Skt. Ranada. Dette er fjell-navn. Elver: Glāma (Gangā); Jōmna (Yamunā); Fāa (Payasa); Sōlna (Sarna); Sānā (Skt. Śānai-śānai) etc.).

Swami Sri Ananda Acharya:

TATTVAJÑANAM –

The Quest of Cosmic Consciousness.

The Brahmakul, Scandinavia 1921 and Vishveshvaranand Vedic Research Insitute, Hoshiarpur, India 1980.

Over:

Besøkende til Shantibu tar en liten rast på vei til Barals grav på Tron 07.08.2014. Fra venstre: Eva-Get Pettersen, Moss; Svein Ellingvåg, Tynset; Eva Rajan, Borensberg, Sverige; Kent Gjørøn Skaug Kristiansen, Moss; Rune Schytte, Bornholm, Danmark. Foto: BP.

Rune Schytte i Baldurfilm er i ferd med forberedelsene til en novel-lefilm om Baral (Sri Ananda Acharya).

Til venstre:

Vikash Dutt Pandey, India, ved Barals grav 29.08.2014. Foto: BP. Vikash tar for tiden doktoravhandling i fysikk ved Universitetet i Oslo.

Tronfjellposten

- nyhetsbrevet for interesserte i etableringen av Tronfjell Fredsuniversitet

Utgiver: Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Redaktør: Bjørn Pettersen
 (Stiftelsens styreformann)
Utkommer: Kvartalvis; fire ganger i året
Utgaver: Norsk og engelsk
Priser: Støtteabonnement kr. 350,-/ år

Adresse: "Shantibu", 2560 Alvådal
Telefon: 62 11 36 91
E-post: shanti@tronuni.org
Internett: www.tronuni.org
Org.nr: 990 106 118
Bankkonto: 1895.26.50935
 Sparebanken Hedmark

© Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet, 2560 Alvådal, Norway